

dožádání došla jich od soudů rakouských. Rovněž vyrozuměny soudové úřady v zemích zabraných o tom, aby ve styku s rakouskými úřady, vyjímaje Dalmacii, užívaly řeči německé a připojily německý překlad ku přílohám, jež snad sdělány byly jazykem zemským. I nařídilo též rakouské ministerstvo spravedlnosti, aby též rakouští soudové obraceli se přímo na dotyčný soudní úřad zemí zabraných, jenž se právní pomoci dožaduje (rekvisice), a aby zasílali odpověď na kterékoli dožádání od těchto soudních úřadů pocházející přímo zase dožadujícímu se úřadu soudnímu. Rovněž mají soudové rakouští ve styku se soudními úřady v zemích zabraných výhradně užívatí němčiny (výn. min. sprav. ze dne 8. srpna 1880 č. 11.319).

b) Ježto soudní úřadové v Bosně a Hercegovině zpravidla neznají řeči vlašské, poukázání byli soudové dalmatští na základě zvláštní úmluvy s c. a k. společným ministerstvem k tomu cíli, aby se napomáhala a usnadnila právní pomoc mezi soudními úřady dalmatskými a bosensko-hercegovskými, že mají rekvisice své svědčící bosensko-hercegovským úřadům soudním a odpověď na dožádání jejich bezvýjimečně sdělovati v řeči srbsko-chorvatské; dále že mají při rekvisici opatřiti z úřední povinnosti srbsko-chorvatský překlad vlastních vyřízení při podáních stran nebo pokud jde o kterékoli první soudcovské výnosy, o jichž provedení dožádání jsou bosensko-hercegovští soudní úřadové, pokud takováto vyřízení a výnosy vedle jazykových předpisů pro Dalmacii platných musí býti vydána jazykem vlašským, a překlad tento připojen býti má k rekvisicím oněm. Rovněž musí soudové dalmatští v těch případech, kde bude soudním úřadům bosensko-hercegovským nutno předsevzítí úřední výkony na základě dožádání pocházejícího od soudů dalmatských, působiti dovoleným způsobem na súčasné strany, aby podání a prohlášení, kteráž připojiti se mají k dožadujícímu dopisu, ve vlastním zájmu svém a k usnadnění výkonu sepsaly jazykem srbsko-chorvatským nebo aby předložily v této řeči pořizený překlad jako přílohu k dožadujícímu dopisu (nař. min. sprav. ze dne 27. října 1885 věst. min. sprav. č. 71).

3. Právní pomoc ve věcech pozůstalostních. Nařízení bosensko-hercegovské zemské vlády dané v Sarajevě dne 11. dubna 1885 č. 2442 týkající se prozatímního spořádání dědického práva a řízení platného při pozůstalosti nemohamedánů v Bosně a Hercegovině, stanoví ve čl. II. takto: »Rakousko-uherská příslušníci státní budtež v záležitostech pozůstalostních považováni za cizozemce a tudíž užito budiž při pozůstalostech jejich obdobně ustanovení §§ 22—24 a 137—140 císařského patentu ze dne 9. srpna 1854. Co se týče nemovitých statků ležících v Bosně a Hercegovině, kteréž náležejí do pozůstalosti některého rakouského nebo uherského státního příslušníka, přináležejí projednávatí pozůstalost onomu bosensko-hercegovskému okresnímu úřadu, jakožto soudu (působícímu), v jehož okrese nemovitá statka zcela nebo větším dílem leží.«

Prováděcí instrukce ddtto v Sarajevě, dne 14. dubna 1885 k citovanému nařízení vydaná obsahuje ve čl. I. toto ustanovení: »Přísluší-li tuzemským soudům projednávatí pozůstalosti rakousko-uherských příslušníků státních, budiž podobným způsobem, jako při pozůstalostech zemských příslušníků co do řízení použito patentu ze dne 9. srpna 1854« (nař. min. sprav. ze dne 11. května 1885 č. 8251 věst. min. sprav. č. 38).

Zisk ušlý viz Náhrada škody.